

Til § 5.

3) Stk. 2 affattes således:

„I områder, hvor bygningsmyndigheden udøves af amtsrådet, kan amtsrådet meddele forbud mod udstykninger til sommerhusbebyggelse eller udstykninger m. v., som vil komme i strid med en forsvarlig og hensigtsmæssig byudvikling. Bestemmelsen finder ikke anvendelse i områder, der er inddraget under bekendtgørelse nr. 129 af 13. april 1954 af lov om regulering af bymæssige bebyggelser (byudviklingsområder).“

Som nyt stykke efter stk. 2 indføjes:

„Klager over amtsrådets beslutninger i medfør af stk. 2 afgøres af boligministeren efter indstilling af det i § 4 i bekendtgørelse nr. 242 af 30. april 1949 af lov om byplaner omhandlede byplannævn. Et forbud kan kun opretholdes med nævnets tilslutning.“

4) I stk. 4, 5. linje, ændres „amtsbygningssrådet“ til: „amtsrådet“.

Til nr. 3.

Efter byplanlovens § 2, stk. 2, nr. 10, kan der i en byplan fastsættes bestemmelser om, at der på ejendomme, der drives som landbrug m. v., kun må opføres bygninger til brug for landbrugsformål og bygninger, der på lignende måde tjener et på stedet naturligt formål, erhverv eller beboelse. Såfremt en ejendom, der omfattes af sådanne byplanbestemmelser, skønnes at være sunket i værdi som følge af bestemmelserne, er ejeren ifølge byplanlovens § 15 a berettiget til erstatning af statskassen for værdinedsgangen. Tilsvarende bestemmelser er optaget i byreguleringsloven.

Det findes herefter rettest, at beføjelsen ifølge lovforslagets § 5, stk. 2, til at meddele forbud mod udstykninger begrænses, således at beføjelsen alene kan bringes i anvendelse i de rene landområder, hvor amtsrådet udøver bygningsmyndigheden. For kommuner, hvor bygningsmyndigheden udøves af kommunalbestyrelsen, må det anses for at være i bedst overensstemmelse med den øvrige lovgivning, at de byudviklingsmæssige hensyn tilgodeses ved udarbejdelsen af en byplan eller en byudviklingsplan.

Ændringsforslaget klargør endvidere, at den i bestemmelsen omhandlede beføjelse tillægges amtsrådet alene af hensyn til regulering af den egentlige bymæssige udvikling, jfr. også ændringsforslag nr. 22, samt af hensyn til en ønskelig kontrol med udstykninger til sommerhusbebyggelse.

Da et forbud i medfør af bestemmelsen kan have indgribende betydning for vedkommende ejer, er det dernæst fundet rigtigst, at boligministerens afgørelse af klager over amtsrådets beslutninger i medfør af lovforslagets § 5, stk. 2, sker efter indhentet erklæring fra byplannævnet og således, at byplannævnets indstilling om ophævelse af et meddelt forbud er bindende for ministeren. Udvalget bemærker herved, at det i byreguleringsloven er henlagt til byplannævnet at godkende byudviklingsplaner, og at klager over bestemmelserne i byudviklingsplanerne afgøres af boligministeren.

Til nr. 4.

Der henvises til bemærkningerne til nr. 7.